

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **MUDr. D. S.**

zastoupené JUDr. Janou Kudrnovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Na
Hradbách 3, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6. 11. 2017, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2017, č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 7. 2017, kterým žalobkyni odňala od 18. 8. 2017 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 29. 6. 2017 poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V řízení o námitkách žalobkyně proti tomuto rozhodnutí bylo novým posudkem o invaliditě zjištěno, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 20% a se zvýšením podle § 3 odst. 1 této vyhlášky o dalších 10% činí celková hodnota poklesu pracovní schopnosti o 30%.
2. Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které namítá, že se její zdravotní stav nijak nezlepšil, tento stav není setrvalý, ale naopak mírně se zhoršující. Při hodnocení jejího zdravotního stavu nebylo vycházeno z kompletní zdravotní dokumentace a posudková lékařka navíc jednala tendenčně. Posudková lékařka nebyla seznámena s jejím zdravotním stavem řádně a nepřihlédla k subjektivním potížím spočívajících v bolestech v oblasti Cp s kolísavou intenzitou, častých bolestech hlavy v záhlaví, intermitentně iritačním projevům po laterální ploše levé hrudní končetiny v závislosti na pohybu a poloze hlavy, stálým bolestem Lp, stálé projekci bolesti akcentace lumbalgie i lehkými břemeny, soustavné bolesti pravé dolní končetiny v kotníku a celé nohy kolísavé intenzity, dysestesii, dechargii, ztrátě proprioceptivní funkce chodidla, která způsobuje obtížnou chůzi po rovném terénu a při zhoršených světelných podmínkách, k častým pádům a nejistotě. Dále žalobkyně namítala, že nebyly zohledněny v jejím případě coxarthosa, gonarthosa a osteochondrosa či medikace a terapie, které je nucena užívat. V důsledku nesprávného posouzení zdravotního stavu považovala žalobkyně napadené rozhodnutí za nesprávné a navrhovala, aby bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala v průběhu řízení po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6. 11. 2017, X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava žalobkyní předloženým znaleckým posudkem znalce MUDr. V. K. z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava ze dne 30. 8. 2018 a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Brno (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 4. 4. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni byl přiznán plný invalidní důchod od 4. 9. 2007. Při kontrolní lékařské prohlídce konané v roce 2009 byla žalobkyně nadále uznána za plně invalidní a od 1. 1. 2010 byla poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu 3 stupně. Dne 29. 6. 2017 byla u žalobkyně provedena mimořádná kontrolní lékařská prohlídka, při níž pověřený posudkový lékař z posudku vypracovaném pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě posoudil zdravotní stav žalobkyně tak, že u ní nejde o invaliditu žádného stupně, neboť pokles pracovní schopnosti byl u ní zjištěn podle kapitoly XIII. oddílu E položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 20%. Toto hodnocení posudkový lékař zvýšil o 10% na celkových 30% a stanovil datum zániku invalidity 29. 6. 2017. Podle tohoto posudku žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 19. 7. 2017, kterým žalobkyni invalidní důchod odňala. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a o těchto námitkách, jak již bylo uvedeno shora, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 10. 2017, který hodnotil pokles pracovní schopnosti stejným způsobem, tj. 30%.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotnické dokumentace žalobkyně vedené u praktického lékaře MUDr. K., dokumentace Karvinské hornické nemocnice a. s., rentgenologického oddělení a odd. chirurgie páteře a ortopedie, z lékařských nálezů, a to operačního protokolu MUDr. N., odd. chirurgie páteře KHN ze dne 4. 2. 2004, propouštěcí zprávy z Karvinské hornické nemocnice, odd. nemocí páteře od 4. 2. do 9. 2. 2004, D. vyšetření dolních končetin MUDr. Č. ze dne 24. 8. 2004, neurologického nálezu MUDr. K. ze dne 26. 8. 2004, MUDr. T. – MR pravého kotníku ze dne 9. 9. 2004, neurologického nálezu MUDr. A.-EMG tibiálního nervu ze dne 5. 10. 2004, EMG nervu pravé dolní končetiny ze dne 14. 2. 2007 a 18. 5. 2017, NMR krční páteře MUDr. N. ze dne 27. 11. 2007, neurologického a EMG nálezu kořene C6 a C7 vlevo MUDr. A. ze dne 4. 9. 2009, neurologického nálezu MUDr. S. ze dne 4. 5. 2017, nálezu praktického lékaře MUDr. K. ze dne 20. 3. 2015, 5. 6. 2017 a 18. 9. 2017, nálezu MRC páteře MUDr. S. ze dne 22. 2. 2017, funkční vyšetření bederní páteře MUDr. A. ze dne 1. 6. 2017, kyneziologické vyšetření MUDr. D. ze dne 18. 8. 2017, ortopeda MUDr. S. ze dne 21. 8. 2017, EMG pravé dolní končetiny a levé horní končetiny MUDr. W. ze dne 14. 5. 2018, nálezu doc. MUDr. K., CSc. ze dne 10. 5. 2018 a 14. 5. 2018, neurologického nálezu MUDr. P. H. z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 14. 5. 2018, ortopedického nálezu primáře MUDr. C., Ph.D., z ortopedického odd. Fakultní nemocnice Ostrava dne 15. 5. 2018, z nálezu MUDr. P. – RTG kyčelních a kolenních kloubů ze dne 15. 5. 2018. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 6. 11. 2017 označila posudková komise lumboischiadický syndrom vlevo s kořenovou iritací L5 při degenerativních změnách a levostranný cervikobrachiální syndrom s iritací kořene C7 při degenerativních změnách krční páteře uvedené v příloze vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění v kap. VIII, oddílu E, položce 1c, podle které stanovila pokles pracovní schopnosti

žalobkyně dolní hranicí této položky 30 %. Dolní hranici posudková komise odůvodnila schopností vykonávat celoživotní zaměstnání neurologa v nezkráceném úvazku včetně návštěvní služby. Dodala, že zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti nehodnotí podle položky 1d, neboť nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Jestliže byla žalobkyně uznána plně invalidní lékařem okresní správy sociálního zabezpečení dne 4. 12. 2007 podle kapitoly XV, oddílu F, pol. 2e přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 70%, pak toto hodnocení posudková komise označila jako posudkový omyl. Tento posudek nebyl doložen odborným neurologickým vyšetřením se zaměřením na vyšetření páteřních funkcí míšních kořenů. Jediné vyšetření páteře je popsáno v té době v nález praktické lékařky MUDr. H. ze dne 29. 10. 2007, v němž je uvedena bederní páteř s iritačními projevy po laterální ploše dolních končetin, omezení frekce od T-L přechodu a hypertonus paravertebrálně. Podle posudkové komise tento nález praktické lékařky neprokazoval postižení páteře s trvale nepříznivým funkčním nálezem, trvalými silnými projevy dráždění nervu a svalu, závažné parézy, výrazné svalové atrofie a poruchy funkce svěřačů. Trvale nepříznivý nález na páteři neprokázala ani další doložená vyšetření, která se zabývala úrazovým a poúrazovým postižením pravé dolní končetiny. Také závěr kontrolní lékařské prohlídky konané dne 5. 11. 2009 zhodnotila posudková komise jako posudkový omyl. Podle jejího názoru žalobkyně neměla být nikdy uznána invalidní. Posudková komise k tomu dále dodala, že v rámci objektivitu nechala žalobkyni přešetřit na ortopedickém a neurologickém odd. Fakultní nemocnice v Ostravě.

7. Žalobkyně při ústním jednání krajského soudu vznesla námitky proti všem doposud podaným posudkům včetně posudku PK MPSV ČR ze dne 30. 8. 2018. Nesouhlasila se závěry posudkových orgánů v tom, že není invalidní, neboť své povolání vykonává sice doposud, ale s velkými obtížemi. V průběhu řízení předložila jako důkaz znalecký posudek znalce MUDr. V. K. z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, podle něhož se zdravotní stav od doby přiznání plného invalidního důchodu dne 4. 9. 2007 u žalobkyně nezlepšil a naopak se postupně zhoršoval a zhoršuje. Se zřetelem k těmto námitkám vyžádal krajský soud srovnávací posudek od PK MPSV ČR pracoviště Brno, který byl vypracován dne 4. 4. 2019. Podle obsahu tohoto posudku i tato posudková komise vycházela z obsáhlé zdravotnické dokumentace žalobkyně a učinila shodný závěr jako PK MPSV ČR pracoviště Ostrava v tom, že u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované jednalo o onemocnění páteře funkčně mezi lehkým a středně těžkým funkčním postižením. Toto onemocnění nezpůsobovalo těžké funkční postižení, nebyl trvale přítomen funkčně významný neurologický nález, nebylo přítomno těžké postižení nervů, závažné parézy, svalové atrofie ani poruchy hybnosti končetin a nebyly přítomny závažné poruchy funkce svěřačů. Následkem úrazu, který utrpěla žalobkyně dne 14. 10. 2003 (zlomenina v oblasti pravého hlezna-tzv. trimaleolární zlomenina), zůstalo jako reziduum degenerativní postižení kolenního kloubu, monoparéza planty vpravo a s kompletním denervačním syndromem tibiálního nervu verifikovaná EMG vyšetřením. Degenerativní změny nosných kloubů nezpůsobovaly významné omezení hybnosti kloubů, na levém kolenu, kde bylo v anamnéze poranění v minulosti, byla přítomna lehká instabilita. Ke znaleckému posudku MUDr. V. K. se posudková komise vyjádřila k jeho hodnocení zdravotního stavu žalobkyně pro účely invalidity tak, že tento znalec je znalcem v oboru chirurgie a není tedy kompetentní k hodnocení invalidity. PK MPSV ČR pracoviště Brno tedy uzavřela, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u

žalobkyně o dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo shora uvedené onemocnění páteře. Rovněž i tato posudková komise zhodnotila pokles pracovní schopnosti žalobkyně podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v platném znění ve výši 30%.

8. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalovanou vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 6. 11. 2017 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. K datu 6. 11. 2017 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá jak z posudku PK MPSV ČR ze dne 30. 8. 2018 tak i z dalšího posudku ze dne 4. 4. 2019. Dle názoru krajského soudu obě posudkové komise řádně a dostatečným způsobem vysvětlily, proč zdravotní stav žalobkyně v roce 2007 a v dalších letech neodůvodňoval stav invalidity v žádném stupni a s hodnocením poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí se ztotožnily s hodnocením pověřeným lékařem k vypracování posudku pro OSSZ v Ostravě dne 29. 6. 2017 a s hodnocením lékaře ČSSZ provedeným 27. 10. 2017 jen s tím rozdílem, že posudkové komise podřazení zdravotního stížení žalobkyně pod kapitolou XIII, oddíl E, položku 1c, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. považovaly za výstižnější. Co se týče závěru znalce MUDr. V. K. v tom, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně odpovídá poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 70%, musí krajský soud ve shodě s konstatováním posudkové komise MPSV ČR Brno souhlasit v tom, že tento znalec je znalcem z oboru zdravotnictví odvětví chirurgie a stanovení majetkové újmy na zdraví a nikoli z odvětví posudkového lékařství. Nemá tedy způsobilost se odborně vyjadřovat k otázkám vzniku invalidity a jejího stupně. V neposlední řadě musí krajský soud také poznamenat, že na posudku PK MPSV ČR Brno ze dne 4. 4. 2019 se kromě posudkového lékaře podíleli další odborní lékaři, a to ortoped i neurolog; posudek byl tedy vypracován za účasti odborného lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
9. Jelikož k datu 6. 11. 2017 neplnila žalobkyně zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhrnutím zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 7. 2017, kterým invalidní důchod žalobkyni v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění odňala.
10. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.
11. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění)

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 30. května 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce